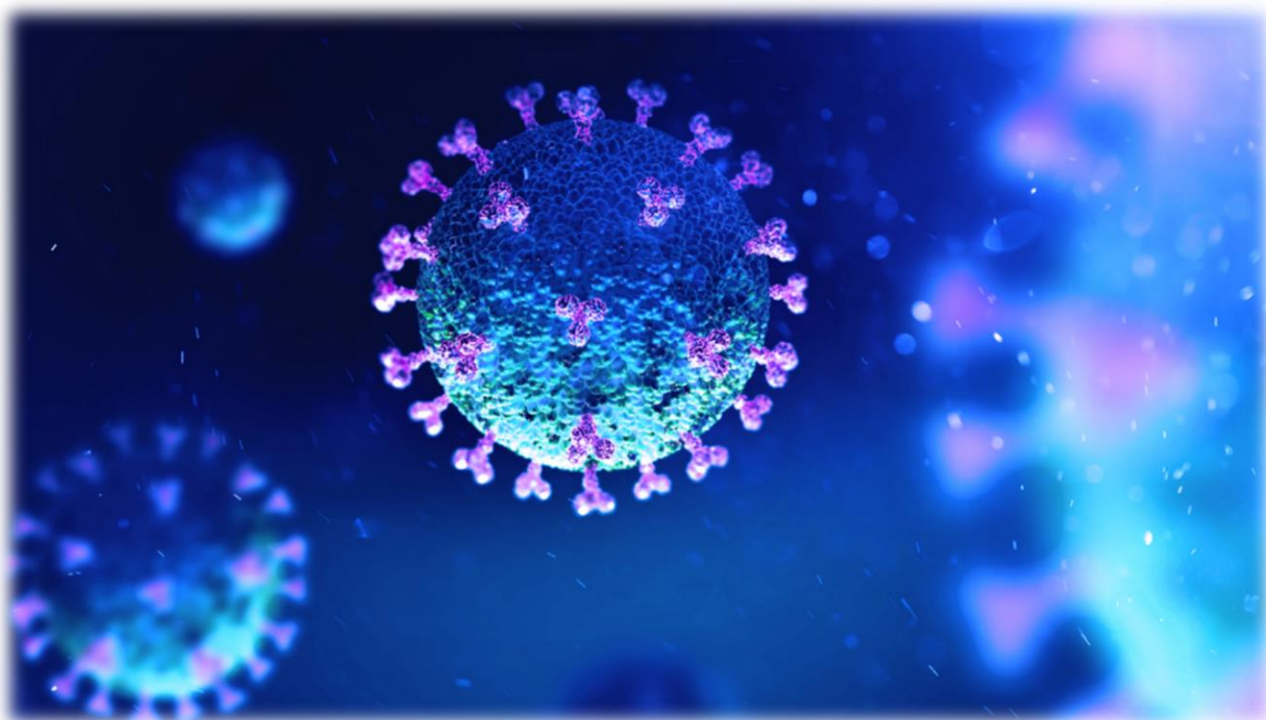

TARCZA ANTYKRYZYSOWA

Analiza postanowień ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw
Dz.U. z 2020 r., poz. 568

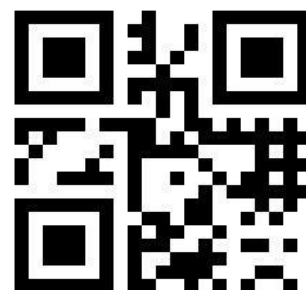

Opracowanie przygotowane przez
Zespół prawników z Kancelarii MCM

Mazurkiewicz
Cieszyński
Mazuro

www.mcmlegal.pl

Szanowni Państwo!

W imieniu zespołu Kancelarii MCM przekazujemy Państwu opracowane przez prawników naszej Kancelarii omówienie jednego z najistotniejszych w ostatnim czasie polskich aktów prawnych wchodzących w skład pakietu ustaw składających się na **tzw. Tarczę Antykryzysową**. Akt ten zyskuje na znaczeniu wobec ogłoszonego w dniu 14 marca 2020 r. stanu zagrożenia epidemicznego, a także ogłoszonego w dniu 20 marca 2020 r. stanu epidemii.

W opracowaniu zostały omówione najważniejsze zagadnienia dotyczące zmian, które wprowadzone zostały ustawą z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2020 r., poz. 568, dalej: ZmCOVID-19), której postanowienia – poza nielicznymi wyjątkami – wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, tj. z dniem 31 marca 2020 r.

Biorąc pod uwagę mnogość dokonanych zmian, a także objętość tej regulacji, materiał został zredagowany z uwzględnieniem podziału najważniejszych głównych gałęzi i dziedzin prawa. Staraliśmy się jak najbardziej sprofilować nasze

rozważania do Państwa oczekiwań, aby przedstawione przez nas opracowanie uwzględniało najważniejsze zmiany, jakie zostały dokonane ogłoszonym aktem prawnym. Skoncentrowaliśmy się na zagadnieniach, które w naszej opinii mają dla Państwa najistotniejsze znaczenie.

Zapraszamy Państwa do lektury opracowania przygotowanego przez prawników wchodzących w skład zespołu Kancelarii MCM: Dariusza Ciepiałę, Esterę Czulińską, Joannę Dudkę, Jakuba Goleniowskiego, Elżbę Grodzką, Katarzynę Grodzką-Motak, Leszka Kaczmarka, Konrada Kęsego, Pawła Kierznowskiego, Aleksandrę Klich, Martę Krysztofik, Macieja Maliszewskiego, Piotra Mazuro, Patrycję Nowak-Zarębę, Marka Ososko, Piotra Skawińskiego, Wojciecha Bulsę, Bartłomieja Mazura, Zuzannę Lecyk.

Niniejsze opracowanie przygotowane w oparciu o stan prawny z dnia 1 kwietnia 2020 r. przekazujemy nieodpłatnie jak najszerszemu gronu naszych Klientów i jest również udostępnione na stronie internetowej naszej Kancelarii (www.mcmlegal.pl).

Zespół naszych specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, pozostaje do Państwa dyspozycji celem wyjaśnienia jakichkolwiek wątpliwości związanych z przedmiotową regulacją.

Zespół Kancelarii MCM

REHABILITACJA ZAWODOWA I SPOŁECZNA

Pomoc publiczna

Nowo dodany art. 68ge w ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 426) stanowi, iż za okresy od miesiąca marca 2020 r. nie dłużej jednak niż za okres do upływu 6. miesiąca od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii pomoc publiczna udzielana na podstawie art. 26, art. 26a, art. 26d, art. 32 i art. 41 za okresy od marca do grudnia 2020 r. może być udzielana pracodawcom w trudnej sytuacji ekonomicznej jako pomoc publiczną, mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce, o której mowa w Sekcji 3.1 Komunikatu Komisji – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (2020/C 91 I/01) (Dz. Urz. UE C 911 z 20.03.2020, str. 1).

Pomoc, o której mowa powyżej, może być udzielana:

- 1) przedsiębiorcy, który na dzień 31 grudnia 2019 r. nie spełniał kryteriów przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.);
- 2) nie później niż do 31 grudnia 2020 r.;
- 3) o ile jej wartość, nie przekracza, łącznie z inną pomocą udzielaną zgodnie z Sekcją 3.1 Komunikatu Komisji – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19, kwoty 800 000 EUR na przedsiębiorstwo.

Wejście w życie: Zmiany te wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, tj. z dniem 31.03.2020 r

Podstawa prawna: art. 17 ZmCOVID-19, Dz.U. z 2020, poz. 568

Znowelizowane przepisy: art. 68ge w ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 426)

Autor: r.pr. Maciej Maliszewski

Zmiana definicji „kosztów płacy”

W treści ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 426) ustawodawca wprowadził liczne zmiany. W pierwszej kolejności zmianie uległa definicja kosztów płacy, obecnie pojęcie kosztów płacy oznacza wynagrodzenie brutto oraz finansowane przez pracodawcę obowiązkowe składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe naliczone od tego wynagrodzenia i obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i **Fundusz Solidarnościowy**;

Z powyższego wynika, iż ustawodawca do kosztów płacy zaliczył również obowiązkowe składki na **Fundusz Solidarnościowy**.

Zmiana katalogu wskazań jakie uwzględnia się w orzeczeniu o niepełnosprawności

Zmianie uległ również art. 6b w ust. 3 pkt 9, który otrzymuje brzmienie:

„9) spełniania przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 110 i 284), przy czym w przypadku osób niepełnosprawnych zaliczonych do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności spełnienie tych przesłanek może zostać stwierdzone jedynie w przypadku ustalenia przyczyny niepełnosprawności oznaczonej symbolem 04-O (choroby narządu wzroku), 05-R (upośledzenie narządu ruchu), 10-N (choroba neurologiczna) lub **07-S (choroby układu oddechowego i krążenia)**.” Z powyższego wynika, iż zmienił się katalog wskazań jakie uwzględnia się w orzeczeniu o niepełnosprawności, który poszerzył się o choroby układu oddechowego i krążenia.

Zmiana kompetencji pełnomocnika do spraw nadzoru nad orzekaniem o Niepełnosprawności oraz zakresu nadzoru wykonywanego przez wojewodę

Zmianie uległa też treść art. 6c tejże ustawy dotyczący nadzoru oraz odwołania od orzeczeń, zwiększając uprawnienia Pełnomocnika, do którego zadań należy sprawowanie nadzoru nad orzekaniem o niepełnosprawności i o stopniu niepełnosprawności. Obecnie do jego kompetencji dodano (w ust. 4 w pkt 5) i w związku z tym Pełnomocnik, w wyniku stwierdzonych w ramach nadzoru nieprawidłowości, może czasowo zawiesić

członka zespołu odpowiedzialnego za stwierdzone nieprawidłowości, określając warunki i termin ponownego podjęcia przez niego czynności, po wyjaśnieniu wszystkich okoliczności mających wpływ na jego czasowe zawieszenie.”,

W dalszej kolejności zmieniono treść ust. 6c ust. 6, który otrzymał następujące brzmienie:

„6. Wojewoda pełni nadzór nad powiatowymi zespołami przy pomocy wojewódzkiego zespołu. Przepisy ust. 2, 3, 4 pkt 1, 4 i 5 oraz ust. 5 stosuje się odpowiednio.”;

Z poprzedniego brzmienia przepisu wynikało, iż „6. Wojewoda pełni **bezpośredni** nadzór nad powiatowymi zespołami przy **pomocy wojewódzkich zespołów**. Przepisy ust. 2, 3, 4 pkt 1 i 4 i ust. 5 stosuje się odpowiednio”

Zmiana wysokości wynagrodzenia pracownika niepełnosprawnego

Zmiany dotyczą kwot dofinansowania wynagrodzenia pracownika niepełnosprawnego wskazanych, które stanowić będą odpowiednio:

- 1) **1950 zł** - w przypadku osób niepełnosprawnych zaliczonych do znacznego stopnia niepełnosprawności; **(poprzednio 1800 zł.)**
- 2) **1200 zł** - w przypadku osób niepełnosprawnych zaliczonych do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności;” **(poprzednio 1125 zł.)**

Przewidziano również zmianę art. 1b, który przewidywał zwiększenie o 600 zł. dofinansowania, o którym mowa w ust. 1 ww. artykułu tj. w stosunku do osób niepełnosprawnych w odniesieniu do których orzeczono chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe, całościowe zaburzenia rozwojowe lub epilepsję oraz niewidomych. Obecnie przepis ten stanowi, iż: *Kwoty, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do osób niepełnosprawnych, którym orzeczono chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe, całościowe zaburzenia rozwojowe lub epilepsję oraz niewidomych, zwiększa się o: 1) 1200 zł w przypadku osób niepełnosprawnych zaliczonych do znacznego stopnia niepełnosprawności; 2) 900 zł w przypadku osób niepełnosprawnych zaliczonych do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności; 3) 600 zł w przypadku osób niepełnosprawnych zaliczonych do lekkiego stopnia niepełnosprawności.”.*

W powyższym zakresie warto mieć na uwadze, iż przepisy art. 26a ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą stosuje się do wynagrodzenia pracownika niepełnosprawnego za okres począwszy od kwietnia 2020 r.

Zmiany dotyczące nieprawidłowego wydatkowania środków zakładowego funduszu

W ramach nowelizacji (ZmCOVID-19) wprowadzono zmiany dotyczące art. 29, w ust. 3a¹, gdzie zmieniono termin zwrotu środków wydatkowanych niezgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art.29 ust. 4 teź ustawy albo zwrotu w razie nieprzekazania środków zakładowego funduszu aktywności na wyodrębniony rachunek bankowy tego funduszu, co nastąpić musiało do dnia 31 grudnia roku w którym otrzymano środki. Upiływ tego terminu oraz spełnienie ww. przesłanek wywoływało powstanie określonych obowiązków ze strony pracodawcy. Obecnie termin ten liczony jest do dnia 15 lipca roku następującego po roku uzyskania tych środków. Po upływie tego terminu pracodawca zobowiązany jest do dokonania:

- 1) zwrotu 100% kwoty tych środków na zakładowy fundusz aktywności oraz
- 2) wpłaty w wysokości 30% tych środków na Fundusz

– w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło ujawnienie wydatkowania zakładowego funduszu aktywności niezgodnie z przepisami lub niedotrzymania terminu do przekazania środków zakładowego funduszu aktywności na wyodrębniony rachunek bankowy.

W treści art. 29 dodano teź nowy przepis. Po ust. 3a³ dodano bowiem ust. 3a⁴ w brzmieniu:

„3a⁴. Koszty działania zakładów aktywności zawodowej zorganizowanych w formie samorządowych zakładów budżetowych mogą być dofinansowane przez dotację podmiotową od organizatora.”;

Ww. zmiana umożliwia zatem dofinansowanie zakład aktywności zawodowej poprzez samorządy.

Zmiany w zakresie tworzenia przez pracodawcę zakładowego funduszu rehabilitacji

Ustawą nowelizującą dokonano zmian w art. 33 dotyczącym tworzenia przez pracodawcę zakładowego funduszu rehabilitacji, gdzie po ust. 3 dodano treść ust. 3¹–3³ w myśl nowych przepisów środki zakładowego funduszu rehabilitacji mogą być wypłacane z rachunku bankowego środków tego funduszu. Na tym rachunku bankowym gromadzone są teź środki funduszu rehabilitacji oraz kwoty odpowiadającej kwocie podatku od towarów i usług, dotyczącej tego wydatku – poniesionej ze środków niestanowiących środków funduszu rehabilitacji. Środki funduszu rehabilitacji przeznacza się na wydatki, o których mowa w ust. 4 lub 10, (ust.4: finansowanie rehabilitacji zawodowej, społecznej i leczniczej, w tym na indywidualne programy rehabilitacji osób niepełnosprawnych opracowywane przez powołane przez pracodawców komisje rehabilitacyjne oraz

ubezpieczenie osób niepełnosprawnych, zgodnie z zakładowym regulaminem wykorzystania tych środków., w kwotach nieobejmujących podatku od towarów i usług; oraz ust. 10 w odniesieniu do kwot pomocy niepracującym osobom niepełnosprawnym byłym pracownikom tego zakładu, na cele związane z rehabilitacją leczniczą i społeczną). Dysponent funduszu rehabilitacji może wydatkować środki zgromadzone na ww. rachunku, o, z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności, o którym mowa w rozdziale 1a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106), w kwocie stanowiącej sumę:

- 1) a) kwoty wydatku, o którym mowa w ust. 4 lub 10 (wskazanych powyżej), nieobejmującej podatku od towarów i usług – poniesionej ze środków funduszu rehabilitacji oraz
- 2) b) kwoty odpowiadającej kwocie podatku od towarów i usług, dotyczącej tego wydatku – poniesionej ze środków niestanowiących środków funduszu rehabilitacji, jeżeli została ona przekazana na rachunek bankowy, o którym mowa powyżej, nie później niż w dniu dokonania tego wydatku.”,

Konsekwencją wprowadzenia powyższych zmian była zmiana art. 33, gdzie ust. 4a¹, który otrzymał brzmienie: „4a¹. Na równi z niezgodnym z ust. 4 przeznaczeniem środków funduszu rehabilitacji traktuje się nieutworzenie funduszu rehabilitacji, nieprowadzenie ewidencji środków funduszu rehabilitacji, nieprowadzenie rachunku bankowego środków tego funduszu lub naruszenie ust. 3² lub ust. 3³, z tym, że kwota wpłaty, o której mowa w ust. 4a pkt 2, jest równa 30% kwoty środków funduszu rehabilitacji ustalonej na podstawie ust. 1–3³.”;

Zmiany dotyczące zadań powiatu

Nowelizacja zmieniała zakres zadań powiatu w odniesieniu do dofinansowania zmiany samodzielnego lokalu mieszkalnego dotychczas zajmowanego przez osobę niepełnosprawną (art. 35a w ust. 1 w pkt 7 lit. g) zgodnie z obecną treścią przepisu do zadań powiatu należy dofinansowanie *zmiany samodzielnego lokalu mieszkalnego, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz.U. z 2019 r. poz. 737, 1309 i 1469), dotychczas zajmowanego przez osobę niepełnosprawną, w sytuacji braku możliwości zastosowania w tym lokalu **lub w budynku** racjonalnych usprawnień, o których mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, odpowiednich do rodzaju niepełnosprawności lub jeżeli ich zastosowanie byłoby nieracjonalne ekonomicznie;* Jak widać, w oparciu o treść ww. zmiany samorząd powiatu posiada obecnie kompetencję do dofinansowania zmiany lokalu również w przypadku braku możliwości zastosowania usprawnień również w odniesieniu do budynku.

Zmiana kompetencji prezesa funduszu

W treści nowelizacji (ZmCOVID-19) dodano (art. 48b), zgodnie z którym prezes Zarządu Funduszu może dokonać przesunięć przewidzianych w planie finansowym Funduszu kwot na finansowanie poszczególnych zadań oraz finansowanie nowych nieprzewidzianych w planie finansowym zadań w przypadku wprowadzenia ich ustawą, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Wejście w życie: Zmiany te wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, tj. z dniem 31.03.2020 r. z mocą od dnia 13 marca 2020r.

Podstawa prawna: art. 17 ZmCOVID-19, Dz.U. z 2020, poz. 568

Autor: r.pr. Maciej Maliszewski

Możliwość przeznaczenia do 20% środków funduszu rehabilitacji lub zakładowego funduszu aktywności albo 20% kwoty podlegającej zwrotowi na te fundusze, na inne cele

Zgodnie z wprowadzonym nowelizacją art. 68gd. W okresie od dnia 8 marca 2020 r., nie dłużej jednak niż do upływu 6 miesięcy od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, kwota do 20% środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych lub zakładowego funduszu aktywności albo do 20% kwoty podlegającej zwrotowi na te fundusze na podstawie art. 29 ust. 3a¹ lub art. 33 ust. 4a, może być przeznaczona na:

- 1) utrzymanie zagrożonych likwidacją miejsc pracy osób niepełnosprawnych;
- 2) wynagrodzenia lub pomoc bytową dla osób niepełnosprawnych będących:
 - a) pracownikami,
 - b) wykonawcami pracy nakładczej,
 - c) innymi osobami niż wymienione w lit. a i b, świadczącymi pracę na rzecz dysponenta zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych lub zakładowego funduszu aktywności,
 - d) niepracującymi osobami niepełnosprawnymi będącymi byłymi pracownikami dysponenta zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych lub zakładowego funduszu aktywności;

- 3) inne wydatki niezbędne do zapewnienia ciągłości zatrudnienia i rehabilitacji osób niepełnosprawnych, w tym do zapewnienia ciągłości działalności dysponenta zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych lub zakładowego funduszu aktywności.

Warunkiem przeznaczenia środków na ww. inne cele jest uzyskanie zgody dysponenta Funduszu. W przypadku nieuzyskania zgody, dysponent zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych jest obowiązany do dokonania zwrotu oraz wpłaty, o których mowa w art. 33 ust. 4a. Dysponent zamierzający wykorzystać środki zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych w sposób określony na ww. cele jest obowiązany wystąpić o zgodę do dysponenta Funduszu w terminie do ostatniego dnia 5. miesiąca od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii. Powyższe zagadnienia proceduralne stosuje się odpowiednio do dysponentów zakładowego funduszu aktywności (zwrot oraz wpłata w myśl art. 33 ust. 4a oraz zachowanie 5 miesięcznego terminu do pozyskania zgody dysponenta Funduszu).

Zakłady aktywności zawodowej/PFRON

Rekompensata wynagrodzenia wypłaconego pracownikom niepełnosprawnym pokrywanego ze środków pochodzących z działalności wytwórczej lub usługowej zakładu aktywności zawodowej lub innych źródeł

Ustawodawca wprowadził w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, w treści art. 15a uprawnienie pracodawcy do ubiegania się o rekompensatę wynagrodzenia, które wypłacone zostało pracownikom niepełnosprawnym, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 426), pokrywanego ze środków pochodzących z działalności wytwórczej lub usługowej zakładu aktywności zawodowej lub innych źródeł. Wypłata rekompensaty możliwa do wypłaty będzie jedynie w części proporcjonalnej do występującej w danym miesiącu liczby dni przestoju w działalności zakładu aktywności zawodowej lub zmniejszenia przychodu z tej działalności i przysługuje pracodawcy będącemu zakładem aktywności zawodowej.

W celu jej pozyskania pracodawca zobowiązany jest do złożenia wniosku do właściwego ze względu na siedzibę zakładu aktywności zawodowej oddziału Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Wniosek spełniać musi warunki formalne i zawiera w szczególności:

- ✓ nazwę zakładu aktywności zawodowej, jego adres i siedzibę;
- ✓ wskazanie miesiąca, za który pracodawca ubiega się o rekompensatę;
- ✓ określenie wysokości wynagrodzeń podlegających rekompensacie,

Do wniosku o rekompensatę dołącza się:

- ✓ dokumenty potwierdzające wypłatę i wysokość poniesionych kosztów płacy,
- ✓ zestawienie przychodu z działalności gospodarczej za czwarty kwartał roku poprzedniego,
- ✓ kopie umów, które nie mogły być wykonane w związku z przeciwdziałaniem COVID-19 wraz z uzasadnieniem.

Wniosek o rekompensatę składa się nie później niż w terminie 30 dni od dnia wypłaty wynagrodzeń pracownikom niepełnosprawnym, za okres przestoju w działalności zakładu aktywności zawodowej lub zmniejszenia przychodu z tej działalności w danym miesiącu w związku z przeciwdziałaniem COVID-19. Rekompensatę wypłaca się w terminie 14 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku o rekompensatę. Rekompensata wypłacana jest ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Zgodnie z wprowadzonym rozwiązaniem Prezes Zarządu PFRON wydaje decyzję o:

- ✓ wysokości rekompensaty, gdy ustalona przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych kwota rekompensaty jest inna niż określona we wniosku o rekompensatę, albo
- ✓ odmowie wypłaty rekompensaty.

Powyższe rozwiązanie pozwala na przyjęcie, iż decyzja Prezesa Zarządu PFRON jest wydawana wyłącznie w ww. przypadkach. Od decyzji Prezesa Zarządu PFRON, przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Rozpatrywanie i rozstrzyganie wniosków przez PFRON stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256).

Warto zwrócić uwagę, iż wypłacona kwota rekompensaty jest księgowana i wydatkowana analogicznie do środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych wypłacanych jako miesięczne

dofinansowanie do wynagrodzenia pracownika niepełnosprawnego, o którym mowa w art. 26a ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Wejście w życie: Zmiany te wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 8 marca 2020r.

Podstawa prawna: art. 1 pkt 14 ustawy ZmCOVID-19, Dz.U. z 2020, poz. 568

Dodane przepisy: art. 15a ustawy o COVID-19

Autor: r.pr. Maciej Maliszewski

Dofinansowanie ze środków PFRON kosztów uczestnictwa w warsztacie terapii zajęciowej oraz kosztów działania zakładów aktywności zawodowej

Zgodnie z wprowadzonym w nowelizacji (ZmCOVID-19) art. 15b ust. 1, dofinansowanie ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych kosztów uczestnictwa w warsztacie terapii zajęciowej, o którym mowa w art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, nie ulega obniżeniu, w związku z zawieszeniem działalności warsztatu na skutek przeciwdziałania COVID-19.

Warsztat, o którym mowa o omawianym przepisie oznacza wyodrębnioną organizacyjnie i finansowo placówkę stwarzającą osobom niepełnosprawnym niezdolnym do podjęcia pracy możliwość rehabilitacji społecznej i zawodowej w zakresie pozyskania lub przywracania umiejętności niezbędnych do podjęcia zatrudnienia. Zasadą jest bowiem, iż koszty utworzenia, działalności i wynikające ze zwiększenia liczby uczestników warsztatu są współfinansowane ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, zwanego dalej "Funduszem" oraz ze środków samorządu powiatowego, lub innych źródeł.

Podobnie, zgodnie z ust. 2 ww. przepisu art. 15b wprowadzonego ustawą nowelizującą, ma się sytuacja w odniesieniu do dofinansowania ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych kosztów działania zakładów aktywności zawodowej, o którym mowa w art. 29 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, które nie ulega obniżeniu w związku z przestojelem działalności zakładu na skutek przeciwdziałania COVID-19.

Wejście w życie: Zmiany te wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, tj. z dniem 31.03.2020 r. z mocą od dnia 8 marca 2020r.

Podstawa prawna: art. 1 pkt 14 ustawy ZmCOVID-19, Dz.U. z 2020, poz. 568

Dodane przepisy: art. 15b

Autor: r.pr. Maciej Maliszewski

Zawieszenie zajęć w centrum integracji społecznej lub w klubie integracji społecznej

Wprowadzony ustawą nowelizacyjną Art. 15c. ust. 1 przewiduje, iż Wojewoda może wydać polecenie podmiotowi prowadzącemu centrum integracji społecznej lub klub integracji społecznej, o których mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 176), zawieszenia zajęć na czas oznaczony, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19. Przepisy art. 11 ust. 1 oraz 6–8 stosuje się odpowiednio. Stanowią one szczegółowo o kompetencji Wojewody do wydawania poleceń podmiotom wymienionym w treści tego przepisu. Polecenia te podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Zgodnie z art. 15c ust. 2, dofinansowanie działalności centrum integracji społecznej, w szczególności, o którym mowa w art. 8 ust. 3 oraz art. 10 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, lub klubu integracji społecznej nie ulega obniżeniu w związku z zawieszeniem zajęć czas oznaczony, w związku z przeciwdziałaniem COVID-19.

W związku z wprowadzonymi wyżej zasadami ustalono, iż uczestnikowi centrum integracji społecznej przysługuje świadczenie integracyjne, o którym mowa w art. 15 ust. 1 (w myśl tego przepisu chodzi o wynagrodzenie za okres próbny w Centrum, który trwa 1 miesiąc. W okresie próbnym uczestnik otrzymuje świadczenie integracyjne w wysokości 50% zasiłku dla bezrobotnych) i 4 (chodzi o okres uczestnictwa w zajęciach w Centrum, który może trwać do 11 miesięcy i w jego trakcie na wniosek uczestnika, kierownik Centrum przyznaje świadczenie integracyjne w wysokości zasiłku dla bezrobotnych) ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, w pełnej wysokości za czas zawieszenia zajęć.

Wejście w życie: Zmiany te wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, tj. z dniem 31.03.2020 r. z mocą od dnia 8 marca 2020r.

Podstawa prawna: art. 1 pkt 14 ustawy ZmCOVID-19, Dz.U. z 2020, poz. 568

Dodane przepisy: art. 15c ustawy o COVID-19

Autor: r.pr. Maciej Maliszewski

Wydłużenie okresu ważności orzeczeń o niepełnosprawności albo orzeczeń o stopniu niepełnosprawności oraz kart parkingowych wydawanych niepełnosprawnym i placówkom zajmujących się opieką i rehabilitacją tych osób

Dodany Art. 15h ust. 1 wprowadza zasadę, zgodnie z którą z przyczyn związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, orzeczenie o niepełnosprawności albo orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, wydane na czas określony na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, którego ważność:

- a) upłynęła w terminie do 90 dni przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pod warunkiem złożenia w tym terminie kolejnego wniosku o wydanie orzeczenia, zachowuje ważność do upływu 60. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, jednak nie dłużej niż do dnia wydania nowego orzeczenia o niepełnosprawności albo orzeczenia o stopniu niepełnosprawności – **przepis ten wchodzi w życie z mocą obowiązującą od dnia 9 grudnia 2019r.**
- b) upływa w terminie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowuje ważność do upływu 60. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, jednak nie dłużej niż do dnia wydania nowego orzeczenia o niepełnosprawności albo orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. **Przepis ten zgodnie z art. 101 pkt 2 lit. d wchodzi w życie z dniem 8 marca 2020r.**

Biorąc pod uwagę ww. ułatwienie ustawodawca przewidział również mechanizm pozwalający na wydłużenie ważności kart parkingowych wydanych niepełnosprawnym. W treści ustawy nowelizującej wskazano bowiem, iż z przyczyn związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, w związku z zachowaniem ważności orzeczeń o niepełnosprawności albo orzeczeń o stopniu niepełnosprawności, karty parkingowe, o których mowa w art. 8 ust. 4 (karta dla osób niepełnosprawnych) ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 110 i 284) zachowują ważność do 60. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, nie dłużej jednak niż do dnia wydania nowego orzeczenia o niepełnosprawności albo orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.

Podobnie uregulowana została kwestia kart parkingowych dla placówki zajmującej się opieką, rehabilitacją lub edukacją osób niepełnosprawnych mających znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się, gdzie wskazano, iż z przyczyn związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, karty parkingowe, o których mowa w art. 8 ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zachowują ważność do 60. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Jeżeli decyzja przyznająca świadczenie z pomocy społecznej, o której mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, została wydana w związku z niepełnosprawnością potwierdzoną orzeczeniem i okres, na który została przyznana pomoc, jest uzależniony terminem ważności orzeczenia o niepełnosprawności lub orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, okres wskazany w decyzji ulega przedłużeniu na okres, na jaki zachowuje ważność orzeczenie o niepełnosprawności lub orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, zgodnie z lit. a i b powyżej, na podstawie decyzji wydanej z urzędu. Zmiana decyzji w przypadku, o którym mowa w zdaniu poprzednim, nie wymaga przeprowadzenia rodzinnego wywiadu środowiskowego ani jego aktualizacji.

Wejście w życie: Zmiany te wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, tj. z dniem 31.03.2020 r. z mocą od dnia 8 marca 2020r. (art. 15h ust. 1 pkt 2) oraz 9 grudnia 2019r. (art. 15h ust.1 pkt 1)
Podstawa prawna: art. 1 pkt 14 ustawy ZmCOVID-19, Dz.U. z 2020, poz. 568
Dodane przepisy: art. 15h ustawy o COVID-19
Autor: r.pr. Maciej Maliszewski

Wyłączenie stosowania niektórych przepisów

Do ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 426) dodano art. 68gf. Zgodnie z jego postanowieniami w okresie od dnia 8 marca 2020 r. nie dłużej jednak niż do upływu 6. miesiąca od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii nie stosuje się art. 49 ust. 5d, art. 49f ust. 3f i 3g oraz art. 56a tej ustawy”.

Wejście w życie: Zmiany te wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, tj. z dniem 31.03.2020 r.
Podstawa prawna: art. 17 ZmCOVID-19, Dz.U. z 2020, poz. 568
Dodane przepisy: art. 68 gf
Autor: r.pr. Maciej Maliszewski